20 Ιανουαρίου 2026

Ιερομόναχος Νικόλαος Δοχειαρίτης (1903 – 20 Ιανουαρίου 1977)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Το να διακρίνεται κανείς σ’ ένα αντίξοο περιβάλλον δεν είναι μικρή υπόθεση. Έτσι κι εμείς, παρότι αρκετά νέοι τότε, νομίζουμε πως διακρίναμε αυτή τη σημαντική διαφορά σε αυτόν τον καλό παπά.

Ο κατά κόσμον Νέστωρ Τασούδης του Βασιλείου και της Αναστασίας γεννήθηκε στο χωριό Αδάμ της Χαλκιδικής το 1903. Προσήλθε στη μονή Δοχειαρίου το 1920. Εκάρη μοναχός το 1921. Διάκονος χειροτονήθη-κε στην πανήγυρη των

Αρχαγγέλων, στις 8.11.1926. Πρεσβύτερος χει-ροτονήθηκε πάλι στην πανήγυρη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, στις 8.11.1930. Συνήθως λειτουργούσε με δάκρυα. Ήταν καλός ψάλτης και ασχολήθηκε με την αντιγραφή μουσικών χειρογράφων.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 20.1.1977. Όσοι τον γνώρισαν έχουν ένα καλό λόγο να πουν γι' αυτόν. Δύο Αγιοπαυλίτες μοναχοί, που επισκέφθηκαν προσκυνηματικά τη μονή Δοχειαρίου το θέρος του 1974, αναφέρουν με συγκίνηση: Ήταν «ένα γεροντάκι με βιβλική μορφή, σεβάσμιος, σοβα-ρός κι ευλαβής». Μετά τη θεία Λειτουργία πήγανε να προσκυνήσουν τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Γοργοϋπηκόου. Ο παπα-Νικόλαος τους διηγείτο τη γνωστή ιστορία της εικόνας με δάκρυα και μεγάλη κατάνυξη. Τ' άκοπα και θερμά του δάκρυα με κόπο προσπάθησε να τα διακόψει ή να τα κρύψει. Έφυγαν εντυπωσιασμένοι και ωφελημένοι, όπως και μ' ένα εκεί υπέργηρο μοναχό Ιερόθεο (+1976).

Πηγές – Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Δοχειαρίου.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυγδονία σ.919